Nummer 237

het V.D.H.-tje

5 Augustus 1950

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

Ik vind het prettig, dat ook dit jaar in de fabrieksvacantieweek het mooie weer ons niet in de steek heeft gelaten. Dit doet mij hopen, dat u allen in deze vacantie veel plezier hebt gehad.

Ons bedrijf heeft het afgelopen halfjaar zeer behoorlijk gedraaid en uitstekende productieprestaties geleverd. Dit was alleen mogelijk dank zij uw aller medewerking. Een samenwerking die wij nodig hebben nu, maar ook in de toekomst.

VDH is bezig de vleugels steeds breder uit te slaan. Als ons de kans daartoe geboden en de tijd gelaten wordt, zal ons bedrijf zich blijven ontwikkelen, net zoals in de afgelopen 24 jaar gebeurd is. Wij zijn in ons 25e jaar, een jubeljaar. Wij hopen dit jubileum te vieren met een bloeiend bedrijf. Dit is mogelijk als wij samen de hand aan de ploeg houden.

Daarom na deze plezierige vacantie aanpakken geblazen!

L. W. VAN DER HEEM.

WAT IS TELEVISIE

Hebt U wel eens een gezicht gezien dat alleen maar uit punten bestond?

Wonderlijke vraag nietwaar? Maar zeg niet al te gauw: nee, als antwoord op die vraag. Want wanneer U een foto in een krant of weekblad met een vergrootglas bekijkt, zult U zien dat het beeld bestaat uit een groot aantal kleine punten, die alleen maar in grootte van elkaar verschillen. Bij een heel sterke vergroting doet zo'n foto wel iets denken aan een bladzij van een boek, waarbij die grote en kleine zwarte vlekjes dan de woorden zijn. We zouden zo'n vergrote foto wel kunnen „lezen", al wordt het een wat eentonig verhaal.

We beginnen links boven de bovenste regel punten te lezen:

zwart — wit — zwart — wit, enz. Zo glijdt ons oog horizontaal over de bovenste regel. Aan het eind van de regel verspringt onze blik naar het begin van de volgende regel, die we ook weer kunnen lezen: wit — zwart — wit — zwart, enz. Op deze manier kan de hele tekening die uit zwarte puntjes is opgebouwd, worden gelezen.

We zouden het ook kunnen omkeren: we kunnen regel na regel grote en kleine puntjes achter elkaar zetten, dus: zwart — wit — zwart — wit, enz. Op die manier zou het mogelijk zijn een tekening op te bouwen. Maar, vraagt U zich waarschijnlijk af, wat heeft dat alles met televisie uit te staan?

Wel, heel veel. Laten we maar eens een kijkje nemen in een televisie-studio, waar de omroepster juist een programma aankondigt.

De cameraman richt zijn toestel op de omroepster en dat toestel, de opnamecamera, nan we wat beter bekijken. Net als een gewoon filmtoestel heeft de camera een lens. Zo'n lens vinden we ook in ons oog.

Als we naar een voorwerp kijken, dan maakt de lens een afbeelding van het voorwerp op het netvlies, dat achter in ons oog zit. Zo'n „netvlies" vinden we ook in de televisiecamera. Maar een heel eigenaardig netvlies; het is een zogenaamde **mozaiekplaat,** die bedekt is met millioenen zilverbolletjes. Het bijzondere van die bolletjes is, dat ze een electrische lading krijgen als er licht op valt. En die lading is groter naarmate de bolletjes meer belicht zijn. In een donker gedeelte van de afbeelding krijgen de bolletjes weinig licht en hebben ze dus een kleine lading. Denken we ons de mozaiekplaat nu even als een flinke muur, waartegen een groot aantal halve tennisballen zijn geplakt, dan zouden we de plaat kunnen „lezen", zoals we hierboven de tekening hebben gelezen. We veronderstellen dat we een staaf hebben, die de electrische stroom geleidt en tasten daarmee regel na regel van de muur af. We beginnen links bovenaan, bewegen de stok over de bolletjes naar rechts, springen aan het eind van de eerste regel vlug naar links om de tweede regel te lezen, enz.

Krijgen we een flinke schok, dan betekent dit een grote lading, en dus een licht gedeelte van de afbeelding.

Merken we weinig van de stroom, dan is er een donker bolletje. Zo vertellen de grote en kleine electrische stroompjes ons dus waar zich donkere en waar lichte bolletjes bevinden. De afbeelding kan dus worden omgezet in electrische stromen. En dit zelfde gebeurt in de televisiecamera. Hier werken we echter niet met een staaf die de stroom geleidt, maar met een electrische straal, de zogenaamde electronenstraal.

Over de millioenen bolletjes van de mozaiekplaat strijkt de electronenstraal als ons oog over de regels van een boek.

Raakt de straal een geladen bolletje, (dus een lichtpuntje), dan wordt er een electrisch stroompje afgegeven dat naar de versterker in de camera wordt gevoerd. Het aftasten van de mozaiekplaat gaat geweldig snel.

In een enkele seconde heeft de electronenstraal de mozaiekplaat met zijn millioenen bolletjes maar liefst 25 maal regel na regel van boven naar beneden afgetast.

In snel tempo ontstaan er daardoor in de versterker sterke en zwakkere electrische stromen. En die stromen kunnen, evenals bij de radio, worden uitgezonden. Ze kunnen door de antenne van een televisieontvangtoestel worden opgevangen. Hier vinden we precies een omgekeerde situatie.

Er is ook een electronenstraal en deze maakt dezelfde beweging als de straal in de opnamecamera. De opgevangen electrische stroompjes worden naar deze straal gevoerd en het resultaat is dat er op een scherm een beeld (bestaande uit lichtpuntjes) wordt opgebouwd, dat precies lijkt op het beeld van de mozaiekplaat van de opnamecamera.

Hierop komt de gang van zaken bij de televisie in grote trekken neer al is de werkelijkheid veel en veel ingewikkelder.

Cliché Nieuwe Courant

Televisie-uitzending van een roeiwedstrijd

Het aantal aangegeven radio-ontvangtoestellen in Nederland bedroeg op 1 Augustus 1.432.266 tegen 1.426.516 op 1 Juli j.l. Op die datum waren er 488.412 aangeslotenen op het rijksradiodistributienet tegen 490 458 op 1 Juni.

Van gevangenpoort tot nu.....

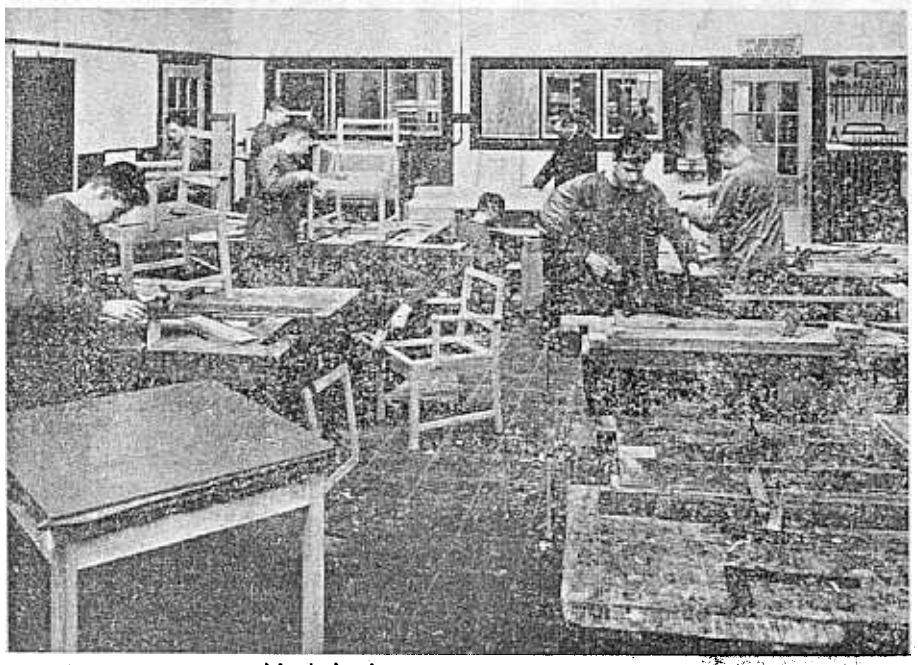

Meubelmakerij in een jeugdgevangenis

Toen na de oorlog de kampen voor politieke delinquenten werden ingericht, zag de overheid zich geplaatst voor de moeilijkheid om deze mensen door het laten verrichten van nuttige arbeid enigszins dienstbaar te maken aan de gemeenschap. Gedeeltelijk werden zij in het kamp zelf te werk gesteld, anderen werkten in fabrieken of bij boeren op het veld. Men is zelfs nog een stap verder gegaan en heeft in de N.O.-polder een proef genomen met een zogenaamde openkamp; de delinquenten, die door hun gedrag voor dit kamp in aanmerking kwamen, konden hieruit gemakkelijk ontvluchten, want afzetting en bewaking ontbraken. Wie echter na zijn ontvluchting werd gearresteerd, werd naar een ander kamp overgebracht en gestraft. Dit systeem vindt overigens bij verschillende jeugdgestichten nog toepassing.

Bij het gevangeniswezen heeft men de gemeenschapsidee, zoals deze in de kampen toepassing vond, in vele gevangenissen na de oorlog sterk doorgevoerd (in zekere mate kende men dit systeem al vóór de oorlog), uitgaande van het principe, dat cellulaire opsluiting de gevangene verbittert en zijn persoonlijkheid ontneemt. De mens, die een misdrijf begaan heeft, moet zijn gerechte straf ondergaan, maar hem moet de kans geboden worden na zijn straftijd als een volwaardig individu weer in de maatschappij te worden opgenomen. Men heeft het systeem van eenzame opsluiting (waar mogelijk) verlaten en is er toe overgegaan de gevangenen in gemeenschap te huisvesten en hen wederom geschikt te maken voor de maatschappij.

Ir P. G. Zaaijer heeft onlangs een bezoek gebracht aan de bijzondere strafgevangenis te Leeuwarden, aan welk bezoek hij onderstaand artikel gewijd heeft en waaruit blijkt, dat er sedert de Gevangenpoort op het gebied van het gevangeniswezen wel het een en ander veranderd is.

Degenen, die nimmer een bezoek aan een gevangenis gebracht hebben, speciaal aan een waar langdurige vrijheidsstraffen uitgezeten worden, hebben veelal geen flauw idee, hoe het in zulk een inrichting toegaat. Zij hebben dikwijls het idee, dat de gevangenen in kleine hokjes opgesloten zitten, liefst op water en brood; en dat zij bij wijze van gunst een half uur per dag gelucht worden. Niets is minder waar in de gevangenis te Leeuwarden, waar de moderne inzichten in het gevangeniswezen, die van de gevangenissen heropvoedingsinstituut willen maken, dat de gevangenen voorbereidt op een nieuwe en hopelijk beter geslaagde staat in de maatschappij, zeer vergaand toegepast worden. Men heeft erkend, dat de gevangene, ook al heeft hij een zeer zware misdaad begaan, toch een mens is en als zodanig recht heeft op een menswaardige behandeling, te meer omdat voorkomen moet worden, dat hij later als een verbitterde opnieuw de maatschappij binnentreedt om wellicht weer in de oude fout te vervallen.

Daar ik door een gelukkig toeval een dezer dagen in de gelegenheid was een bezoek te brengen aan de Bijzondere Strafgevangenis te Leeuwarden, wil ik hieronder mijn indrukken eens vertellen, daar ik aanneem, dat hier belangstelling voor moet bestaan.

In de Bijzondere Strafgevangenis te Leeuwarden bevonden zich alleen „zware gevallen" met straffen variërende van 5 jaar tot levenslang. Er bevinden zich tussen de 6 en 700 gevangene, waarvan ± 2/3 politieke delinquenten zijn. Er zijn ongeveer 160 tot levenslang veroordeelden.

Indien men door de dubbele poort naar binnen getreden is, ziet men op de binnenplaats een aantal jongemannen bezig met sportbeoefening. Hiervoor kan iedereen zich opgeven, maar dan is men ook verplicht elke dag een uur intensief te trainen. Aan het uiterlijk van deze sportbeoefenaars kan men zien, dat de lichamelijke verpleging niets te wensen overlaat.

In een ander deel van de binnenplaats is een groep bezig met aardappelen schillen en groenten schoonmaken. In nog weer een andere hoek, aansluitende aan enige werkplaatsen is een groep bezig met het opknappen van auto's. Men kan zijn oude auto in de gevangenis brengen en men ontvangt deze dan geheel gereviseerd (motor!), uitgedeukt, gespoten en opnieuw bekleed (bekleding in de gevangenis gewevenl) terug.

De gevangenis zelf maakt het meest de indruk van een fabriek, of liever van een aantal kleine fabriekjes, want er worden wel een dozijn vakken beoefend: metaalbewerking, meubelmakerij, machinale houtbewerking, drukkerij, weverij, rietvlechterij, autorevisie, kleermakerij, zadelmakerij, schoenmakerij, enz. Er is een normale 48-urige arbeidsweek; na afloop van de werktijd kamen zich vrij binnen de gevangenis bewegen. Bij mooi weer kan men op de binnenplaats gaan, bij slecht weer gaat men in de cantine. Opvallend is het zeer behoorlijke werktempo, dat niet onderdoet voor dat in een vrij bedrijf.

Iedereen wordt in de gelegenheid gesteld een vak te leren, dat met zijn aanleg overeenkomt. Het is zelfs mogelijk de vakexamens af te leggen, waartoe examinatoren, gecommitteerden in de gevangenis komen. In de werkplaatsen bevinden zich slechts zeer enkelen, die in hun eigen vak werkzaam zijn; de meesten hebben in de gevangenis een vak geleerd.

Des avonds worden er allerlei cursussen gegeven, voor een belangrijk gedeelte door de gevangenen, waaronder zich verschillende gestudeerden bevinden, zelf.

Ook het clubleven bloeit; er zijn sportverenigingen, een pingpong-club, bridgeclub enz. Voorts moet er een bijzonder goed orkest en koor zijn. Alle onderhoudswerkzaamheden worden daar door de gevangenen zelf verricht, zelfs belangrijke verbouwingen en uitbreidingen. Bijzonder vermeldenswaard de kerk, die door de gevangenen gebouwd en ingericht werd en waar gelegenheid is voor het houden van de Protestantse en Katholieke eredienst. Er zullen in Nederland heel wat geestelijken zijn, die jaloers zouden zijn op dit fraai ingerichte kerklokaal.

In de cantine, ook van keurig zelfgemaakt meubilair voorzien, kunnen de gedetineerden hun vrije tijd doorbrengen; thee of koffie en kleine versnaperingen kopen.

Deze onkosten worden bestreden uit de verdienste, die *f* 0.50 per dag bedraagt, waarvan de helft gereserveerd wordt voor de „uitgaanskas". (Na afloop van de straf!) Er moet dus wel gerekend worden.

Voor zover men zulks in enkele uren kan nagaan, lijkt mij er een uitstekende geest te heersen, wat ongetwijfeld in niet geringe mate te danken is aan onze rondleider, de directeur Janssen, die zoals mij gebleken is door de gevangenen op de handen gedragen wordt. Een bewijs voor deze goede geest is ook ongetwijfeld, dat men nergens bewapende bewakers ziet. Bewakers in de eigenlijke zin des woords zijn er trouwens niet veel; alleen aan de poort en op enkele punten in de gebouwen.

Het toezichthoudende personeel in de werkplaatsen, herkenbaar aan hun uniformpet, bestaat uit vaklieden, die leiding geven aan het werk. De gevangenen zien er precies eender

(vervolg pag. 3)

Van gevangenpoort tot nu . .

(vervolg van pag. 2)

uit als mensen in de vrije maatschappij. Het boevenpakje en de boeventronie zijn afwezig. Men draagt bruine nette werkkleding en men heeft een normale haardracht. Natuurlijk zijn er wel mensen, die hun gezicht niet mee hebben, maar die vindt men in de vrije maatschappij net zo goed.

Belangrijk voor de goede geest zijn ook de bladen, die in de gevangenis door de gevangenen geschreven, geredigeerd en gedrukt worden. Er is een litterair tijdschrift „De schijnwerper" en een technisch vakblad „De pijlen". Van beide bladen is een exemplaar door mij aan de fabrieksbibliotheek geschonken, waar ze door belangstellenden ter inzage gevraagd kunnen worden.

Nu wij toch over de bibliotheek spreken, de gevangenisbibliotheek is goed voorzien van ontspannings- en vaklitteratuur. Zaterdagsmiddags kunnen er boeken geruild worden. De gevangenen brengen de nacht door in slaapzalen. Men slaapt in hangmatten als op een schip. Door de sterke toeneming der gevangenisbevolking met het grote aantal politieke delinquenten was dit de oplossing voor het ruimtegebrek. Overdag worden de hangmatten opgeborgen.

Er zijn ook nog cellen in deze gevangenis, doch deze worden alleen op verzoek toegewezen aan diegenen, die niet in een hangmat kunnen slapen, of niet altijd tegen dezelfde gezichten kunnen, òf alleen voor de nacht òf voor de gehele dag, waarbij dan het werk in de cel verricht wordt.

Het was tijdens het bezoek toegestaan vrij met de gevangenen te spreken, waar ik dan ook gaarne gebruik van gemaakt heb. Belangstelling in het werk werd bijzonder op prijs gesteld. Onder anderen sprak ik met een stempelmaker, die met betrekkelijk primitieve hulpmiddelen een vrij ingewikkeld contourstempel aan het maken was!

Veel meer nog zou over dit bezoek verteld kunnen worden, enerzijds zou dit mijn verhaal te lang maken, anderzijds is veel van te persoonlijke aard om neergeschreven te worden.

Ik hoop, dat het U echter duidelijk geworden is, dat daar in Leeuwarden onder de bezieende leiding van de directeur Jansen een groot sociaal werk verricht wordt en dat daar de mens, die zwaar gezondigd heeft, de gelegenheid geboden wordt zich voor te bereiden op een nieuwe toekomst, als eenmaal zijn straf afgelopen zal zijn.

Ir P. G. ZAAIJER.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

Nieuwe telefoonnummers

Hr v. d. Linden (financiën)	147
Hr Wezenaar (hoofdboekhouding) ...	147
Hr Brandt (voorcalculatie)	35
Hr Van Bel (service)	146

De tijddat hulpmotorrrijders door de politie van het fietspad werden weggestuurd omdat zij daar niet thuishoorden, ligt nog maar kort achter ons. Zolang de nieuwe verkeerswetgeving nog geen wet is, mogen zij nu op het fietspad. Mogen? Dezer dagen zagen wij dat een uit Zuid-Holland afkomstige patrouille van de rijkspolitie een op de rijksweg Utrecht—De Bilt rijdende bromfiets naar het fietspad verwees met een duidelijk armgebaar en de uitroep: „Op het rijwielpad met dat ding!"

Uit Biltse- en Bilhovense courant

TENTOONSTELLING VRIJE TIJDSBESTEDING

Verleng Uw vacantie

door uw vrije tijd, die u na uw dagelijks werk en uw studie overhoudt, nuttig te besteden. Hebt u een hobby? Beoefen die dan. Hebt u geen enkele liefhebberij? Ga dan eens uw licht opsteken bij vrienden of kennissen, die het genot van een welbestede vrije tijd reeds kennen. Tien tegen één, dat u dan denkt: „Dat zou ik ook wel kunnen". Begin er dan aan; u doet u zelf een genoegen en kunt tevens deelnemen aan de Tentoonstelling Vrije Tijdsbesteding, welke in het najaar onder auspiciën van De Kern zal worden gehouden.

Fabriek UTRECHT

Ideeënbus

Idee no. 142

Ingezonden door H. den Boestert, afdeling montage. Betreft de wijze van bevestiging van viltschijven.

Premie *f* 10,—.

*

Idee no. 148

Ingezonden door G. v. Dijk Jr, afdeling montage. Betreft voorstel om voltage-stempels te nummeren en opnameblokken te normaliseren. Idee bevordert orde en netheid.

Premie *f* 3,50.

*

Idee no. 151

Ingezonden door W. J. Wernert, afdeling draaierij. Betreft het boren van het gat in tandwiel HBM 63 tijdens het draaien. Idee levert werkbesparing op.

Premie *f* 10,—.

Een voorbeeld ter navolging

Onze personeelsleden H. den Boestert, afd. montage, en G. C. Schuddebeurs, afd. nabewerking, ontvingen op 17 Juli 1950 van de Bloedtransfusiedienst van het Ned. Rode Kruis de bronzen Landsteiner penning voor het zich vijf maal beschikbaar stellen als donor.

Een prachtige daad van menslievendheid, waartoe we graag nog meerdere personeelsleden willen opwekken.

INTREDINGEN

C. Wijnen, afdeling draaierij, op 1.8.1950.
A. J. Kleinjan, afdeling draaierij, op 1.8.1950.
A. J. Tieland, afdeling draaierij.
Mej. A. G. Aben, afdeling montage.

Burgerlijke Stand

Geboren:

Theodorus Aloysius Gerardus, zoon van W. Counotte, afdeling draaierij, op 23.7.1950.
Carla Maria, dochter van A. P. Korssen, afdeling montage, op 30.7.1950.

Gehuwd:

Mej. S. W. Meijers, afd. Personeelszaken, met de heer E. v. d. Berg, op 15 Juli 1950.

Dankbetuigingen

Wij ontvingen van A. Schuemie, afd. montage, en van mevr. S. W. v. d. Berg—Meijers, afd. Personeelszaken, een dankbetuiging voor directie en personeel, voor de belangstelling bij hun huwelijk ondervonden. Tevens zeggen zij dank voor de ontvangen cadeaux.

DE KROON

Huwelijk:

R. J. Glas, afd. framebouwerij, met wed. S. Glas geboren Sienst, op 9.8.1950.

1 AUGUSTUS 1950 - FRANK MOSTERT

12½ jaar bij van der Heem N.V.

De redactie betreurt het, dat het jubileum van de heer Fr. Mostert (hoofdboekhouding) in het VDH-tje van 21 Juli j.l. niet is gememoreerd. Hiervoor biedt zij haar verontschuldiging aan.

1 Augustus 1950.

De eerste werkdag na de vacantie vierden wij het 12½-jarig jubileum van de heer Frank Mostert.

Frank Mostert had misschien beter Willem kunnen heten, naar zijn beroemde voorganger Willem de Zwijger.

Alleen in zijn eerste jaren bij Van der Heem, toen Mostert de Elliott Fisher-Boekhoudmachine bediende, maakte hij veel geluid, maar dit werd toch eigenlijk gemaakt door de machine. Mostert kennende zou hij liever een geruisloze boekhoudmachine bediend hebben.

Ze, die Mostert kennen, weten echter, dat hij een taai vasthouder is, die voor zijn werk opkomt en weet vast te houden, totdat alle moeilijkheden zijn opgelost.

Na vele jaren als boekhouder werkzaam te zijn geweest, werd hij uitgekozen voor de balansadministratie; waarom juist Mostert hiervoor werd gekozen zal iedereen wel begrijpen.

Dit was een verre van gemakkelijk baantje, vooral in de beruchte hongerwinter, doch Mostert wist vol te houden ondanks honger, koude en . . . het afleggen van grote afstanden.

Toen enkele jaren geleden door de verspreiding van de fabricage over drie fabrieken de administratie van de onderlinge goederenzendingen een schier onoplosbaar probleem werd, is de heer Mostert hiermede belast en sedert dien merken wij van de vele administratieve moeilijkheden op terrein weinig meer; alles gaat zoals het hoort te gaan en . . . geruisloos.

De heer Mostert ressorteert thans onder de hoofdboekhouding. Onder zeer moeilijke omstandigheden heeft hij de middelbare studie in de handelswetenschappen moeten doen. Deze studie en zijn vasthoudendheid zullen hem tot steun zijn om zijn taak in de toekomst tot tevredenheid van zijn chefs te verrichten, zoals hij dat ook in de afgelopen 12½ jaar heeft gedaan.

Ideeënbus

Beloond worden de volgende ideeën:

Idee nr. 346
Wijziging volgorde van bewerkingen voor de verandering van knop RT 0197-1. Hierdoor wordt breuk en uitval voorkomen. Voorstel is practisch en goed uitvoerbaar.
Beloning *f* 7.50.

Idee nr. 339:
Het opvangen van de val van het gewicht door middel van een transportwagen bij het beproeven van impregneerlak door middel van een belastingsproef.
Idee voldoet in de praktijk uitstekend.
Beloning: *f* 5.—.

NAAICURSUSSEN

Verschillende meisjes hebben gevraagd, of de mogelijkheid bestaat om een naaicursus in de avonduren te organiseren. Nu is dit waarschijnlijk wel mogelijk, maa rdan dienen wij eerst te weten welke vrouwelijke personeelsleden hiervoor belangstelling hebben. Bij voldoende deelname kan er wellicht ook cursus in Rotterdam worden georganiseerd.

Opgaven **vóór 15 Augustus aanstaande** bij afdeling sociale zaken.

Kernspreekuur Maanweg

De Kern houdt spreekuur op Maandag 7 Augustus 1950, in spreekkamer 1, begane grond.

Aanwezig zijn:

1e pauze:
Mej. van Rietschoten, hr Pennings.

2e pauze:
hr Stoffels, hr v. d. Ree.

ZIJ DIE ACHTERBLEVEN

Toen wij heerlijk genoten van bos, heide of strand en ons vermeiden in een zalig nietsdoen, was de schoonmaakdienst doende om met verdubbelde energie de kantoren e.d. grondig schoon te maken. Hun taak was des te zwaarder nu de schilders hier en daar de sporen van hun arbeid op vloeren, vensters en ramen hadden achtergelaten. De mannen en vrouwen van de schoonmaakdienst verdienen dan ook een pluim.

Er werd . . . .

in de vacantieweek door afdeling huisvesting, geassisteerd door derden, een berg werk verzet. Zo werden o.a.

. . . . de dakbedekking vernieuwd (waaraan men overigens nog bezig is).

. . . . de plafonds en muren van de kantoren op de 3e en 4e verdieping van een nieuwe verflaag voorzien, waardoor helderder licht.

. . . . een extra stel tochtdeuren geplaatst in de hall van de vierde verdieping, waarmede het tochtprobleem hopelijk opgelost is. Tevens nieuwe bovenramen in het kantoor op de vierde verdieping aangebracht.

. . . . de liften grondig gereviseerd.

. . . . de electrische installatie van de meubelmakerij herzien.

. . . de capaciteit van de airconditioning in de metaalspuiterij uitgebreid.

. . . . de ketelhuizen en machinekamers gereviseerd en schoongemaakt.

. . . diverse vloeren gerepareerd.

. . . de installatie van de galvano door de mannen van de heer Reidt vernieuwd en verbeterd.

Terwijl u na een vacantiedag uw vermoeide ledematen uitspreidde waren de mannen van de huisvestng nog bezig om eerdergenoemde werkzaamheden te voltooien en zij gingen pas huiswaarts toen u j.l. Disdag uit de veren kwam om na een welverdiende vacantie uw taak te hervatten. Daarom hulde aan de mensen van huisvesting.

Burgerlijke Stand

Geboren:
Marijke Wilhelmina, dochter van G. W. van Dijk, afd. Solexlaboratorium, op 20.7.1950.
Yvonne, dochter van M. Ronteltap, wikkelafdeling, op 22.7.1950.
Catrina Louise, dochter van mevrouw M. C. Berghuizen—Wijnmalen, afd. montage, op 24.7.1950.
Ingrid, dochter van J. de Man, afdeling montage, op 26.7.1950.

Huwelijk:
J. Vermeulen, afd. inpakkerij, met mej. M. Rensenbrink, op 16.8.1950.

INTREDINGEN

M. J. Hikhuijsen, afd. expeditie, 3.7.1950.
W. H. M. Hensing, afd. opleiding, 1.8.1950.
G. W. Goebertus, Solexlaboratorium, 1.8.'50.
F. J. Jansen, afd. opleiding, 1.8.1950.
F. J. H. Timmermans, afd. opleiding, 1.8.'50.
P. Varekamp, afd. opleiding, 1.8.1950.
A. Visser, afd. opleiding, 1.8.1950.
H. J. Hoogman, meubelmakerij, 1.8.1950.
W. C. van Kampen, plaatbewerking, 1.8.'50.
J. H. Vreeswijk, plaatbewerking, 1.8.1950.
W. Volkers, slijperij, 1.8.1950.
H. Vreeswijk, slijperij, 1.8.1950.
E. Ettij, enkelfabricage, 1.8.1950.
C. H. Hijdra, inleerband, 1.8.1950.
Mej. M. A. van Katwijk, inleerband, 1.8.'50.
H. F. van Maurik, inleerband, 1.8.1950.
J. Sporen, inleerband, 1.8.1950.
Th. W. de Vries, inleerband, 1.8.1950.
W. van Wasbeek, inleerband, 1.8.1950.
H. van Wijk, plaatbewerking, 2.8.1950.
D. den Dulk,g alvano, 2.8.1950.

Dankbetuigingen

Mede namens mijn echtgenote dank ik zeer voor de blijken van belangstelling en de smaakvolle geschenken ter gelegenheid van ons huwelijk ontvangen.

W. WIJENBERG.

*

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan directie, chefs en collega's voor de vele blijken van belangstelling, alsmede voor de prachtige cadeaux, ontvangen ter gelegenheid van mijn 12½-jarig jubileum.

MOSTERT, afd. boekhouding.

*

Hartelijk dank voor de goe de gaven van Ziekentroost.

A. MOOLENAAR, afd. slijperij.

DE BONTE AVOND

Het programma voor de in het najaar te houden Bonte Avond is nu in grote trekken vastgesteld en in de loop van deze maand hopen wij — als de vacanties dit al toelaten — met de toneelrepetities te beginnen. Zij, die zich daarvoor opgaven, krijgen op tijd bericht.

De dames zijn tot nu toe ver in de meerderheid, met het gevolg, dat wij nog enkele heren tekort komen.

VDH-ers met toneelambitie, aarzelt nu niet langer. Aanmeldingen, het opgave op welke afdeling u werkt, worden gaarne ingewacht door de heer Koopman, typekamer Hoofdkantoor. Wilt u daarvoor van de boodschappendienst gebruik maken? Dank u.